

bende yanan türkü **sende sönüyor**

TAYYİB ATMACA

yediharf

MÜNACAAT

Sözümü yemekten utanır oldum
Yüzümü kızartan bir ayna gönder
Gözüm gönlüm ellerime bakıyor
Ellerimden yapışkanlar akıyor
Orta halli kölesiyim eşyanın
Beni benden azat eyle Allah'ım

Yorgunum bitkinim sırtımda dağ yok
Ne malihulyam var ne düş kapımda
Kimden kaçıyorum kim içimdeki
İçimdeki deniz dev dalgalarla
Yalnızlığın kıyısını dövüyor
Sığınacak liman gönder Allah'ım

Bir kardelen ömrü zaman içinde
Birkaç gönül yaptım bin gönül yıktım
Gecelerden kaçtım gittim gündüze
Gündüzleri bir solukta bitirdim
Yorgun argın döndüm kendi kentime
Bana mühlet tanı Cemal Allah'ım

Sevgilinin sevgisiyle yanmadım
Doldurdum tasımı kirli sulara
Zakkum biçtim, zehir içtim çok içtim
İçimde Nemrutça ateşler yandı
Üşüdüm sarıldım yalnızlığıma
Sözümü yüzüme şavkıt Allah'ım

Doğuda batıda yanı başımda
Kardeşlerim kör kurşuna gittiler
Kulaklarım ağırlaştı duymadım
İçime çingilar düştü yanmadım
Tutsak kaldı kuşlar avuçlarımda
Aç kafesim kapısını Allah'ım

Rüzgâr girer pencereden kapıdan
Varım yoğum dört duvardan ibaret
İçim dışım is bağladı yıllardır
Kanatsız bir kelebeğim ışıktadır
Bütün yollar sana çıkar bilirim
Pusulamı sana döndür Allah'ım

Dünya sofrasına bağdaş kuralı
Ensem kalınlaştı göbeğim şişti
Aç kalmadım aç halinden bilmedim
Nimetler şükürsüz eriyip gitti
Sevgili evine dönmedi evim
Soframı aşkınla donat Allah'ım

Ateş diye ışıkları dolandım
Kanatlarım ateşleri tatmadı
Çarpa çarpa başım döndü camlarda
Gözyaşlarım içerime akmadı
Direncimi arttır sevdami çoğalt
Kanatsız bir kelebeğim Allah'ım

On beşlik yirmibeşlik çağlardan geçtim
Üç tomurcuk açtı gül fidanımda
Beyaz bir türkü var dudaklarımda
Ektiğimi bitirmiyor toprağım
Artık gökten inen yağmur kâr etmez
Bana benden yağmur gönder Allah'ım

N A A T

Sen yokken putumuz ne kadar çoktu
Acıktıkça yerdik tekrar yapardık
Heva atlarına bindiğimizde
Kimse peşimizden yetişemezdi
Çöllerde amansız kartal olurduk
Ağardık nerede bir kervan görsek

Sen yokken sürüyle eşimiz vardı
Bilmeden ne çabuk baba olurduk
Kararan yüzümüz beyazlaşmazdı
Gömmeden kızları kızgın kumlara
Er babası olmak yiğit işiydi
Ve abayı atmak bir dul kadına!

Sen yokken bu şehir pazar yeriydi
Her ırktan cariye köle arayan
Akın akın gelir şehir dolardı
Şehirde evlerin mahzenlerinde
Yıllanmış şaraplar misafir bekler
İçtikçe dokurduk söz kumaşını

Sen yokken menat'a uzza'ya lat'a
Kurbanlar adardık her gün bayramdı
El çırpıp dönerdik anadan üryan
Üçyüzaltmış puta dokunan yoktu
Kabe'ye gözümüz gibi bakardık
Savaşmaktan yana korkumuz yoktu

Sen yokken insanlar sınıf sınıftı
Bilmezdi köleler başkaldırmayı
Dikendi bakışı ebuleheb'in
Ömer bizimleydi Hamza bizimle
Kaab Bin Züheyr'in her sözü oktu
Hassan Bin Sabit'in her sözü kılıç

Sen geldin uyandık kan uykumuzdan
Başka bir sevdanın mecnunu olduk
Acıktık tokluğa karnımız doydu
Serin yele döndü çölün sıcağı
Bağrımızda pişen taşlar yakmadı
Korkuyu tatmadık ölümden yana

Sen geldin gün doğdu söndü lambamız
İslenen içimiz tertemiz oldu
Kapandı kapısı karanlıkların
Gün yüzüne çıktı insan yanımız
İç dünyamız günlük güneşlik oldu
Türlü türlü çiçek açtı bahçemiz

Sen geldin tadına vardık hayatın
Kurudu çatladı dudaklarımız
Özledik ölümü şerbet tadında
Çölleşen içimiz vahaya döndü
Ağdı üstümüze rahmet bulutu
Yağmurla tanıştı topraklarımız

Sen geldin mazlumlar ayağa kalktı
Sallandı tahtları firavunların
İnsandan insana yollar açıldı
Yollara bereket bolluk saçıldı
Sevgin oğul verdi petekler doldu
Dilimiz dolandı bal deryasında

Sen geldin şiirin kal'ası düştü
Öldü şairlerin ilham perisi
Kabe duvarında altın harflerle
Parlayan şiirler demire kesti
Sözlerin üstünde bir söz getirdin
Battı şuaranın söz saltanatı

Sen gittin kılıçlar kınından çıktı
Medine Medine oldu olalı
Böyle bir acıyla sarsılmamıştı
Ali'nin gözünde bir kara bulut
Fatma'nın gözünde bir deli şimşek
Bulutlar hiç böyle sağılmamıştı

Sen gittin şiddetli depremler oldu
Gönülhanelerin göçtü bir yanı
Yavrusun yitiren anneler gibi
Çöktü üstümüze bir karabasan
Hayat damarımız koptu zannettik
Derin boşluklara düştü zihnimiz

Sen gittin gökleri kurşun kapladı
Kutlu ses kulaktan kalbe akmadı
Günaha boyandık sevap adına
Heva ölçümüze uymayan dinin
Dışından içine girmeye korktuk
Korkuyu dünyalık azap belledik

Sen gittin sözlerin hükmü kalmadı
Sana sağır oldu kulaklarımız
Pazara döküldü kadınlar kızlar
Eskisinden beter müraî olduk
Mazlumun yetimin hakkın gasp edip
Yeniden soyunduk firavunluğa

Sen gittin gün soldu karanlık çöktü
Heva atlarımız tekrar kişnedi
Şeytan kimliğiyle insan dolaştık
Söz cıvaya döndü sükut bakıra
Ağız yılan oldu, dil akrep oldu
Konuştukça soktuk birbirimizi

TOPRAK VE SU

Hangi toprak mmbit hangisi çorak
ğrenmek ne mümkün ekip biçmeden
Hangi su toprağın kalbinden gelir
Fark edilmez avuç avuç içmeden

GÖÇ

Terketmez sandığın kuşlar da gitti
Sana İstanbul da yarın dar gelir
Hangi yana kulaç atsan akıntı
Hangi eli tutsan kolun çıkacak
Dallarında yaprakların uçuyor
Sen hâlâ toprağa sarılıyorsun

Kuşluk vakti şehrin çarşılarında
Ağız dükkanları açıldığında
Her sözün altında bir çita bal var
Muhabbet çıkarıp gönül cebinden
İtimat sunarsın bu insan diye
İnsan suretinde ne ibislere

İstedığın şehre göç göçeceksen
Geçmiş günlerini geç geçeceksen
Şehri selamlarken görkemli putlar
Ne ateşler yaktırırlar Nemrutlar
Hangi dağa kaçsak bağrımız sönmez
Bu ateş sineyi terketmedikçe

Gün dağlardan indi aç gözlerini
Burnumuzu yakan kokularıyla
Bak yüksek topuklu kızlar geçiyor
Başımızda beyaz bulut gezinir
Topla dostum artık yalnızlığını
İçimizin şehri bizi bekliyor

MEMMED

Gönül kuşun gam köşküne tünemiş
Yaslanmış saçına beyaz bulutlar
Sana bir gül kadar yakın dururken
Kendinden uzakta dolaşıyorsun
Aynada içine bakmayı dene
Dinle kafesinde çırpınan kuşu

Geceyi üstüme kitleyip gittin
Karanlıklar aydınlığa açılır
Arala perdeyi aç pencereyi
Bir kuş kanat çırpın bir serçe ötsün
Hayat damarına sükün eylesin
Uyansın ellerin gül toplamaya

Gün dediğin ne ki akşam tükenir
En son basamağa geldik dayandık
Anıların yaprakları sarardı
Ömür bir gül kadar gülümsemekse
İki yürek arasında bir yerde
Buluşmak sevişmek bütün mesele

KANDIRIKÇI

Kara bulut gibi girdin düşüme
Ne bir şimşek oldun ne yağmur oldun
Dostluk ağacımız çiçek açmadan
Yerin göğün arasında kayboldun.

BAHAR ÖZLEMİ

Beklediđin bahar geldi ve geçti
Farkına varmadın yaşlandığının
iek mi kopardın ot mu kokladın
Büngüldeyen neydi damarlarında

SARI YAPRAK

Son sarı yaprağı titrerken gördüm
Yeşil türkü vardı dudaklarında
Dalına ilk giden suyu düşündüm
Deli boranları fırtınaları

Ağacımın ağacında son yaprak
Belki de birazdan yerde olacak
Perdenin ardında yalancı fecir
Yastığın altına sığmıyor başım
"Karanlıkta fişıldayan can imiş"
"Katip arzuhalim yaz yare böyle"

TELLİ KAVAK YELLERİ

Yüreğimde telli kavak yelleri
Estiği zamanlar geçip gittiler

Sırtını dağ bilip yaslandığımız
Nice dostlarımız kaçıp gittiler

Ağzında bal yapıp dudaklarında
Polen taşıyanlar göçüp gittiler

Hatıralar soldu gün tükeniyor
Turnalar silaya uçup gittiler

GECE HAVASI

Gece bir bağlama sen bir mızrapısın
Dokunur durursun gam tellerime
Yüreğinin kulağıyla dinlesen
Ellerin olacak em ellerime

PAZAR MEZAR ARASINDA BİR DÜKKÂN

Sabah gürültüyle kalkar darabam
Kuşluk olur öğlen gelir gün biter
Siftah umudunu bir başka güne
Taşıya taşıya bu yaşa erdim
Kimisi vitrine baktı da geçti
Kimisi boynumu büktü de geçti

Dükkanın önüne kürsüyü atıp
Geleni gideni tutup çekmedim
Raflardan indirip bir bir malları
Tozlarını alıp tambura sardım
Dokunan olmadı kumaşımıza
Gelen kattı giden kum aşımıza

Gök yırtıldı zor dikilir sabaha
Yağmur benim mallarımı ıslatmaz
Eşya ile aramızda kılıç var
Yar heybemde birkaç avuç alıç var
Ben alırım sen satarım pazarda
Ben girerim ben çıkarım mezarda

USTA

- Gördün mü bu gün de tükendi evlat
Tükendi ya usta siftah etmedik
Kaç gündür yüreğim yürek görmedi
Gözlerime bir tebessüm deymedi
- Evladım günlerdir bulutsuz kaldık
Bereketi kaçtı hayatımızın

- Sırtının sancısı geçmemiş usta
Bu yüzden bir işe varmıyor elin
- Konusuz komşusuz bu bedestende
Sabrımızı ölçüyoruz evladım
Bir dünya düşmana karşı koyacak
Zinde tutmak için direncimizi

- Bugün geç gidelim istersen usta
Hazır terlemişken sevda tavidayken
Alnımızda açan bu tomurcuklar
Örse dökülmezse uykumuz gelmez
Gözümü gözünün üstüne koyup
Üstümüze çekemeyiz geceyi

- Kendini kollamak kolay mı evlat
Ha deyince uçmaz avcunda kuşlar
Dilinin altında ham kelimeler
Yetmeye varmadan söze dökülmez
- Desene her yerden altın alınmaz
Sükût çarşısını alt üst etmeden

BİR DULDADA BEKLİYORDUM DIŞIMI

Her gece oluklu bir hançer gibi
Kışlenip durursun can ocağıma
Seni unutalı yıllar olmuştu
Hangi rüzgar tandırına üfördü
Nereden çakıyor bu kıvılcımlar

Her sabah göğümde kurşun olursun
Çağırıp durursun bulutlarımı
İçim yeni yeni kuruyacaktı
Bir duldada bekliyordum dışımı
Şakır şakır yağman nereden esti

HER AKŞAM KAPALI BİR CEZA EVİ

Bu yarım yanımla neye tutunsam
Derin bir uçurum kenarındayım
Hiçbir türkü dudağımı yakmıyor
İçimde dörtlünlü yılkı atları
Rüzgârı tarayan yeşelleriyle
Koşuyor dumanla toz arasında

Ortasında duruyorken hayatın
Kendimden mi kaçtım sana mı göçtüm
Bu fazla tahtalar nereden çıktı
Yalnızlık mı yalnızlığın ilacı
Beni böyle bir başıma bırakma
Her gece toprakla bez arasında

Her akşam kapalı bir ceza evi
Sana gidiyorum koğuş kapalı
Bana dönüyorum ben bende yokum
Saat tik tak tik tak beynime vurur
Kelimeler sözlüklere çekilir
Kalırım kalemle söz arasında

TAHTA

Dünya gurbetinde nereye gitsen
Elinde tebeşir karşında tahta
Yazdığın çizdiğin sabah silinir

YİNE BAHAR GELDİ

Bahar yine geldi toprak uyandı
Yarın portakallar çiçek açacak
İçim mi borlaştı yaşım mı geçti
Hayat damarıma skn etmiyor.

SANA KÖZLENMİŞ BİR YÜREK
BIRAKIYORUM SEVERSİN

Ferhat külüngünü taşlara vurdu
Ben içime vurdum kimse duymadı
Bir yaralı kuş çırpındı kafeste
Dilimde tüy bitti tam otuz yıldır
Çırpındıkça bana çarptı kanadı
Çarpına çarpına düştü kanadı

Pencerem önünde burç döken erik
Yarın toza siper iğde dalları
Cansız beni titrer nereden bilsin
Avni nasıl koyup gelsin meclisi
Âdem Ankara'da Arif uzakta
Gün tükendi atım kişner kapıda

Ceyhan kıyısına otursun Leylâ
Kemik tarağını atsın sulara
Yosunları saç yerine tarasın
Toprağımdan toprak alıp götürsün
Kurutsun elesin yoğursun beni
Yüreğine kına yaksın akşamdan

YORUMLAMA

Bir bıçak sırtında geçiyor zaman
Düşü/yorum kalkı/yorum her gece
Kendimi yedikçe acıkıyorum
Aşı/yorum taşı/yorum her gece

ISMARIC

Koca şehir getir gelirken bana
Üç beş eski kitap beş on kartpostal
İnsan kırıntısı sevda eskizi
Hatıra kopyası hatıralardan
Gözüne tutunan eline çarpan
Diline dolanan eski bir şarkı
Dudağımı yakan bir uzun hava
Gönül defterinde bir gül kurusu
Mavi bir gökyüzü kızıl bir akşam
Bir tren düdüğü beyaz bir mendil
Karardıkça yalnızlığa bürünen
Büründükçe aydınlığa parlayan
Yalnızlığa siper olan bir gece
Taş yastık yer döşek gök yorgan gece

BEKLE KARDELENLER KARI YARACAK

Saçlarına kar düşmeye başlamış
Üşüyüp içine çekiliyorsun
Panzerler çiğniyor hayallerini
İstanbul'la yatıp düş görüyorsun
Her sigara efkârını tütüyor
Dumanı buluta benzetiyorsun

Farz et Kırım'dasın Bahçesaray'da
Bir harf öğretmenin telaşındasın
İçinde bülbülün dili yaralı
Kızılıcak şerbeti içiyorsundur
Yüreğimi yüreğine kondurup
Gözlerinden inci saçıyorsundur

Sekiz karış toprak için dünyada
Kendinle savaşta barış isteme
Hangi yana baksan eli hançerli
Nereye saklansan altında mayın
Patlasa yüreğin aşkı akacak
Bekle kardelenler karı yaracak

Bana meraklanma kalktım dünyadan
Kendimi giyindim üşümüyorum
Fazla dalmıyorum insan içine
Bağrıma kıvrılmış bir yılan zaman
Korkuyla ümitle gün sayıyorum
Yaşıyorum sırtımdaki kamburla

GECE SIĞINAKTI SENSE KAÇAKTIN

Gecenin koynuna bir yılan gibi kıvrılıp yatmayla gün mü tükenir gün dediğin ne ki biraz aydınlık biraz yalnızlıktır insan içinde belki gül dediğin biraz tebessüm ömür defterinin sayfalarında bir kez koklamaya ya vaktin olur ya vaktin kaybolur sen sende yokken.

Sen sende kalınca kim selam verir kimsenin kimseye bağlanmadığı sevdıyla yüreğin dağlanmadığı bir zaman kapının ziline basar 'ben geldim efendim aşkı getirdim' diyecek sanarsın dışardakini.

Gece saçlarını yüzüne çözer içinde bir şeyler kıpırdar durur anıların yaprakları hışırdar bu ses burgu burgu deler içini ellerin uzanır bir fotoğrafa gözlerine mor bulutlar oturur yağmur kuşlarını bekler durursun oysaki çatlayan dudaklarına sürmüştün bir zaman bir gül merhemi.

Gece sığınaktı sense kaçaktın kaçtıkça kendinden çok uzaklaştın yüreğinin yakınında durmuştum geçerken öksürdüm burdayım dedim ardına dönüp de bakmaya korktun korkundan türkü de söylemiyordun biliyorum dudakların tellerde mızrap diye çağırıyor dilini dilinin altında onca kelime akacak bir kalem bekleyip durur kendine işkencen sürer gün boyu.

Geceler kanatır gün yarasını dudakların dişlerinde ezilir sesin dört duvara çarpar ve döner ve tavan üstüne doğru eğilir teyipte bir şiir kaseti döner kulağından kulağına bir boru gelen sesi yutar anaför gibi konuşmak istesen dinleyen olmaz susmaya çalışsan kan yutamazsın.

İÇİMİN ŞEHRİNDE KİMSE KALMADI

Aylardır sesinden uzaklardayım gecelerin Kitaro'yla geçiyor bakmadığım bir çekmece kalmadı belki de kadrini bilmeyen evde sesini silmişler benden habersiz 'sesimi sesiyle ortak bilmeyen yüreğiyle yüreğimi sarmayan can deyince candan öte durmayan beş vakit avcuna konan kuşları bir kez bana uçurmayan dost mudur' diye sitem edip durursun belki.

Sırtını verdiği dağı bilmeyen tebensünden provalar yapmasın yüreğine sorsun yaşına baksın bir sofrada tuz ekmeği düşünsün gönül defterini bir açıp baksın kalbimle kalbini bir tuttuğumu sesiyle ruhumu avuttuğumun farkına varacak vaktin birinde hangi vakit dersen o sana kalmış bunca kalabalık insan içinde içine dökülen yapraklara bak efkârlan kahırlan bir tekme salla içinde fidanım dün dikmiş gibi sütyeşil duracak görebilersen.

İçinde sönmemiş bir yanardağ var sesinin buğulu oluşu bundan bu yüzden sahile vurup kendini dalgaları yemliyorsun durmadan kuşlar gelip tarıyorlar göğünü yastığın altında düşler yatıyor paklanıyor Karadeniz gözünde susuyorsun dudakların çatlıyor bakıyorsun Leyla serap oluyor okşuyor saçını kavak yelleri ocağından küller havalanıyor tutuşuyor güller ahuzarınla.

Kaçak yaşadığın yeter dağlarda içimin
şehrinde kimse kalmadı yürüyorum gideceğim
kimsem yok kalabalık arasında dolaşan ama
karışmayan kalabalığa yabancısı gibi gezen kendi
şehrinden bir insan olmamı istemiyorsan aha
yüreğimin diğer yarısı sende kalanını katıp yanına ya
götür bir dağda kat çığ önüne ya da dön içimin
sensiz şehrine.

SEN BİR AMELESİN YERYÜZÜ TARLA

- İçime bakacak yüzüm kalmadı aç kaldıkça sözlerimi yiyorum açıkta kaldıkça yalnızlığımı sus diyorsun zaten ağzım kilitli dilim sınanmamış ustura gibi dokunacak bir kelime bekliyor.

- Bu yalım yürekle onca od'unun çingisini yine kendinde sakla yanacak yunacak günler geride aşkın etrafında dönecek olan dönerken kendinde sönecek olan günleri açtıran sonra solduran ol deyince olmayanı olduran el kadar bir kalbe dünya dolduran görüyor duyuyor ve hissediyor sislerin içinde yatan hissini.

- İçim mi bir deniz ben mi tayfayım canavar dalgalar açmış ağzını ben mi yutacağım deniz ben'i mi susarsam dudağım şerbet mi verir su sarsam sızlayan yaralarırma.

- Kendine yaslan ve kalbini dinle sonra dokun suya yükün boşalsın elini alınına toprağa götür gözünü gönlünü eşyadan çevir özünü sözünü yanyana getir içinden dışına bir ayna şavkıt karanlığın karaltısı kalkmadan ya nasip diyerek kismet arayan konargöçer bir aşiret say seni.

- Önümüz arkamız derin uçurum sırtımızda sızan kan yeni durdu ne kadar kaçtımsa senden uzağa kendini yanımda bıraktın gittin susuyorum küçük dilim çatlıyor bakıyorum bulutlara masmavi.

- Dedim ya kalbine yaslan ve dinlen yolu yarıladsın konaklıyorsun daha karlı dağlar dağlar ardında yaşama sanatı incelik ister döne döne aşkın tava gelecek dudakların çatlayacak "hu" diye sen toprağa toprak sana bakacak sen bir amelesin yeryüzü tarla üç karış yer yeter yatacak kadar.

İRAD

Sekiz karış toprak düştü payıma
Ektiğim biçtiğim bundan ibaret
Sözü çektim gülü gerdim yayıma
Tenim üç beş damla kandan ibaret.

Gam yurdundan göçen aşka yaslanır
Rahmet bulutları gözde puslanır
Kelebekler ateşlerle uslanır
Gün kızıl akşamdan tandan ibaret.

Gecenin sancısı şafakla biter
Ben seni solurum sende gül biter
Düşman kurşun sıkar dost bühtan eder
Bilip bildiğimiz zandan ibaret.

Ne zaman kısılır ne zaman süner
Karanlık çıldırır ışıklar söner
Toprakla gelenler toprağa döner
Enimiz sonumuz "kün"den ibaret.

YALNIZLIK

Daha ten çıkmadan kentin dışına
Başını alır da gider yalnızlık
Kalabalıklarda yalnız başına
Karanlık koynunda yatar yalnızlık.

řekile kalıba oturmaz boyu
Kabarır köpürür azar gün boyu
Sofraya varmadan ekmeği suyu
Can ocakta kaynar tüter yalnızlık.

Sırtı bıçak yurdu konargöçerler
Çölde kalsa gözyaşını içerler
Hüzne döřer serer yanar içerler
Leylanın yolunu tutar yalnızlık.

Gündüzden usanıp geceye kaçır
Ya yerde sürünür ya gökte uçar
Her seher yeni bir tomurcuk açır
Koklatmaz kendini batar yalnızlık.

şerbet zehre keser sunulan tasta
Zararı kâr sayar bütün takasta
Gözünü gönlünü çevirir dosta
Kendi çenesini çatar yalnızlık.

TERKİYE

Şehrini yemedim bak gidiyorum
Sarıp sarmaladım hatıraları
Biraz hava aldım biraz su içtim
Üç on yaş yaşadım hepsi bu kadar.

ATEŞ VE SU

Yıldızlar uyudu sen uyumadın
Seyrettin tutuşan hatıraları
Aramızda bir kuş çırpındı durdu
Çığlığının aksi döndü kendine

Gözlerine toplanınca bulutlar
Sözcükler titrerdi dudaklarında
Heyecandan böyle olur sanırdım
Ellerin üşürdü avuçlarımda

Ben sende sönmeden sen bende söndün
Böyle sarhoş olmamıştım körkütük
Duymamıştım seni damarlarımda
Hasretini sarıp yatmazdan önce

Sevda ve yiğitlik ayrı şeylermiş
Boşa sallamışız külüngümüzü
Sularsa anlamış yangınımızı
Çavlan sesimize akar gelirmiş

ORTA YOL

Çetin bir yolculuğa çıkıyoruz
Sen dışına
Ben içime
Ortası olmayacak bu yolculuğun

İSTANBUL

Her gece düşümde gel diyen sendin
Geldim ve dayandım kendi kendime
Aradığım adresini terk etmiş
Kendinden korkan bir korkuluk oldum
Gelir geçer yağmur yüklü bulutlar
Çatlar dudakları susar İstanbul

Ağız ağız değil sözler yalama
Hangi yüzü insan hangisi şeytan
Bakınca insanı seçen göz nerde
Nerede yüreği hallaç olanlar
Tuttuğum taşlara yapışır elim
Kanatır dilini susar İstanbul

Parklarda yollarda canım çocuklar
Evine bir ekmek götürmek için
Çöpten boyunları çıt çıt kırılır
Beş yaşında Kadıköy'de sahilde
Darbuka morartır parmaklarını
İçini boğaza kusar İstanbul

Gündüz çeker gider dert gece başlar
İnsan ormanını bir çığlık yakar
İki hisar iki köprü su susar
Ara sıra toprak oynar yerinden
"Merdi namert yokuşunda vururlar"
Yarasına tuzu basar İstanbul

Taşrada gördüğüm İstanbul meğer
Değilmiş burada filim icabı
İçi başka dışı başka yakıyor
Dökülen ar namus kaldırımlardan
Sabrın sınırına gelir dayanır
Köprüde kendini asar İstanbul

PARÇALI BULUTLU

Sana bulut sađacaktım gelseydin
Toprakların gelecekti kendine
Dallarına sular yürüyecekti
Burçların patlayıp çiçek olacak
Gönlünü bir bahar bürüyecekti.

Beni sana soracaktım gelseydin
Aramızda yollar kısılacaktı
Dilimi türküler yakmayacaktı
Efkar uçurmaya çıkmayacaktım
Boğuşmayacaktım dalgalarınla.

Sana hançer sunacaktım gelseydin
Sırtımı duvara dayayacaktım
En uysal halimle bekleyecektim
Gözlerimi gözlerine götürüp
Kayıp gidecektim samanyolundan.

GÖZLERİN

Sabahtan akşama senin yanında
Gece olur bende batar gözlerin

Beni bahri sanma yüzmeyi bilmem
Çeker derinlere yutar gözlerin

Alıp götürürsün yar başlarına
Kurtulmak istersin tutar gözlerin

Derdimi yaymayı bana bırakmaz
Sürüsünü bana katar gözlerin

Sana çığı düşse ben tutuşurum
Sende yanar bende tüter gözlerin

Günleri tükenir gün saymayanın
Sehpamı avluna çatar gözlerin

OKUL

Yoklukla imtihan olmayan insan
Hayat okulundan mezun olamaz.

SILA GURBET

Sen senden kaçyorsun

Ben bana koşuyorum

Önümüzde sıla -- gurbet levhası

Yollarımız nerede çakışır

Hangi makinenin karesine girer yüreğimiz

Bilmiyorum.

ATEŞ DÜŐTÜĐÜ YERİ YAKMAZ

Bir ateş kalsaydın düŐtüĐün yerde
Birlikte yanmaya gerek kalmazdı.

GÖZÜ SULU GÜL

Kan sızıp duruyor parmaklarından
Bıçağı en güzel dost vurur tamam
Çün böyle olmuştur Sezar'dan beri
"Sende mi" sözcüğü orda doğmuştur
Oysaki avcunu bir açıp baksan
Görecektin gülün ağladığını.

ÇAKAL

Duydum ki kaçmışsın insan içinden
Sen nefesine haydut olacağına
Haydut nefsin olmuş sense çakalı

KARAÇAY

Karaçay'da tek başıma bir canım
İçime akıyor baktığım sular
Dost sırtını yaslamazsa dostuna
Her dem kapısını yalnızlık çalar.

SUSARAK ÇOĐALTMA YALNIZLIĞIMI

Ömür defterimin sayfalarına
Ne yazdın ne çizdin okuyamadım
Gözlerin mi çaldı gözbebeđimi
Kör cahil mi oldum anlayamadım
İçimden yüzüme bakarak konuş
Susarak çoğaltma yalnızlığımı.

Kanımdan geçerken canım yanıyor
Susuyorum duymuyorsun sesimi
Yüzünü kendine çeviriyorsun
Karanlık basıyor hayallerine
Ya kendinden uzaklara dalıyor
Ya kendi kentinde kayboluyorsun.

Bir selam salmayı zorsunuyorsun
Söküp atıyorsun umutlarımı
Ne ayna yüzüne bakıp susuyor
Ne sen kanıyorsun hatıralara
Gece yaslanıyor kirpiklerine
Ve gün düz geçiyor fark etmiyorsun.

Dilimin altında sözler köz oldu
Efkâr soluyorum sabaha kadar
Gam yüklü türküler gelip geçiyor
Saçının teline dokunmuyorum
Bende yanan türkü sende sönüyor
Dumanlı dađlara çekiliyorum.

BAKARKÖR

Düşlerim Üsküdar her akşamüstü
Hayallerim akar gider boğazda
Sultanahmet Ayasofya Topkapı
Bütün heybetiyle ortada durur
Her kalkan vapura ne ben binerim
Ne dönen vapurda sen bulunursun
Sigara içerim efkâr solurum
İskeleye gözlerimi dikerim
Aklımın önünden geçer gidersin

ATEŞ VE TOPRAK

Kendimden geçerken sana uğradım
Saçlarını rüzgâr savuruyordu
Dosta acıktığın ve susadığın
Bir türlü yüzünde yansımıyordu

Suretimi göremedim aynanda
Çerçeve mi yoktu ben mi yanıldım
Ya aynanın ters yüzüydü saçların
Ya da gözlerime bulut çökmüştü

Sen mi geçtin bir gölge mi yanımdan
Bakabilsem belki görebilirdim
Cağaloğlu yokuşunda kırkında
Kendime kahrımdan ölebilirdim

Bu göğün altında can tende iken
Kaçtıkça yanarız birbirimize
Sen bana ben sana yağmakla olmaz
Bu ateşi ancak toprak söndürür.

KÜSGÜL

Kuyruk doğdu güz kapına dayandı
İki kere ondördünü devirdin
Saçlarında telli kavak yelleri

Susa susa dilin dönmez olacak
Korkacaksın ben sanarak gölgenden
Yakacaksın mektupları gülleri

Ateşimiz için için yanıyor
Sarmaş dolaş birbirine korumuz
Geç git dünü karıştırma külleri.

GÜZDÜŞÜMÜ

Sen beni kendinle alıp götürdün
Bir başıma kaldım kuşlar da gitti
Farkında değilsin esen rüzgârın
Yapraklarım dökülmeye başladı.

Eskiden düşümde selamlaşırđık
Yerin göğün arasında kayboldun
Kopardın ömrümün şirazesini
Yapraklarım dökülmeye başladı.

FİRARİ

Ne zaman yoklasam gönül evini
Ya çekip gitmişsin şehir dışına
Ya şehirde saklanmışsın kendine

Yalnızlığın ortasında durursun
Kıyıları bekliyor dalgalarını
Yetmez mi kabaran deniz olduğun

Ne zaman efkârla aran açılır
Ne zaman sevinçle kucaklaşırsın
Kendine bu kadar kördüğüm atma

Yakana yapışan dünya düşmanı
Dostlarla arana hendek kazıyor
Susarak kendini tüketiyorsun

Zaman önümüzde akıp gidiyor
Ömür ki gül kadar gülümsemeyle
Dünya sürgününü tamamlamaktır.

ADRESİNİ KAYBETTİM HÜKÜMSÜZDÜR

Seni senden başka kimse bilemez
Başkasına nasıl sorabilirim
Eski adresinde yeller esiyor.

Tuz ekmek adına kahve hatrına
Hafızanda telefonum yüklüydü
Defterinde duruyordu adresim.

Teller mi kavrulur merhaba desen
Kanar mı yüreğin sesin mi titrer
Kırpiklerin ıslanır mı hasretten.

Yokluğuna alışmayı denedim
Dönüp de bakmadın hatıralara
Aklımdan öteye yol bulamadım.

Ya bir tramvayda ya bir vapurda
Gözlerimiz birbirine deyince
Yanarak geçeriz birbirimizden

GAMZENDE AÇIYOR GECE ÇİÇEĞİ

Her gece ağzında bir türkü tüter
Dolaşır durursun boş odaları
Duvarlarla konuşursun duymazlar
Tavana bakarsın çökmez üstüne
Ne kadar seninse dilin dudağın
Kendinden bir parça say ayrılığı

Geceleri gözlerine sürmeyi
Çekince aynanda görünmüyorsun
Gamzende açıyor gece çiçeği
Pencerende alaşafak söküyor
Gözünü gözünün üstüne bir koy
Yastığın altına koy ayrılığı

İster tebessümün ardına sakla
İster gözlerinden boğaza akıt
Yorgun argın döndüğünde kendine
Pişirdiğin az şekerli kahvede
Sen seni ararken o seni bulur
Nereye koyarsan koy ayrılığı

Ya hayal yurdunda ya düş köřkünde
Aklına yatacak iř arıyorsun
Düřlerinden beyaz atlı geçiyor
Bekliyorsun uzatmıyor elini
Ne çok seviyorsun serap görmeyi
Kapat gözlerini duy ayrılığı

Ben bir Üsküdar'ım sense İstanbul
Sana baka baka geçiyor ömür
Martılar vapurlar arada deniz
Atmaca'm avını içinde ara
Aha geldin aha geçtin kendini
Ölümle yan yana koy ayrılığı

TAMAHKÂR

Kendine ne zaman taşınacaksın
Darmadağın dolaştığın yetmez mi
İçini kanırtan yalnızlığından
Boşanmayı göze alamıyorsun
Geçmiş bir ocakta küllere bakıp
Efkâr soluyarak köz arıyorsun.

Bir adres bırakır insan insana
Bir telefon açar 'meraklanma' der
Ara sıra iner Eminönü'ne
Üsküdar'a biner yürür Harem'e
İçinden dışına yağmur boşalır
İstanbul ıslanır avuçlarında

NASİP KUŞU

Nasip kuşum şehir bize dar geldi
Kısmetin peşinde uçmamız gerek
Yüzüne bakandan utanıyorsun
Gözüne bakanlar seni görmüyor
Adın bir çığnemlik sakız olmadan
Bir gece yarısı kaçmamız gerek

Dört yanımız efsin her taraf avcı
Gönül yaylasına göçmemiz gerek
Belki orda bühtan eden bulunmaz
Helal kapıları böyle zorlanmaz
Yağmur yüklü bulutlara koşarken
Ateşin içinden geçmemiz gerek.

Yanıldık aldandık zarar mı ettik
Soframızı dosta açmamız gerek
Varsın bıçak saplayanlar bol olsun
Kanımızdan çift şeritli yol olsun
Rızık kesilmeden can uçmaz tende
Aşkın şerbetini içmemiz gerek.

KEKLİK

Vaktine yalnızlık bağdaş kurarsa
Sen ondan bıcarsın o senden bıkmaz
Başına toplanır geçmiş günlerin
Bir dost gülü/verir bir dost dikenini
Susarsın dilinde yaralar açar
Konuşursun kanar hatıraların

Uyku gözlerine silah çattınca
Kırpiklerin kaşlarına asılır
Gece saçlarını döker yüzüne
İçini doldurur bir ince sızı
Bir türkü götürür dağlar başına
Yıkılır ummadık dağlar başına.

Kendinle göz göze gelsen aynanda
Kuşlar havalanır avuçlarında
Bir şimşek uzaktan göz kırpar geçer
Kara bulutları aşılır geçer
Toprakların şerha şerha yarılır
Bir adam akıllı ıslanamazsın

Yorgun argın uzanırsın kendine
Sağına dönersin bir yün tarağı
Soluna dönersin bir kara yılan
Korkuların avcı sen düzde keklik
Al kınalı parmakların sonunda
Batacak canıma canıma keklik

HAMDİM PİŞTİM YANDIM

Hayat damarımda delice aktı
Acının tadını fark edemedim
Memesinden emdim yalnızlıkları
Düşlerimde açan çiçekler soldu
Isırdım bir yasak meyveyi sonra
Meledim Leyla'yı Mevla'dan önce.

Paralandım ama yaralanmadım
İçerime ateş yaktım ısındım
Şehrim yağmalandı çok şükür dedim
Tutundum kendime ayağa kalktım
İrtibatı koparmadım hayatla
Muhtaç olduğumda yetişti Hızır

Yanarak yunmanın farkına vardım
Aldırmadım gökten inen yağmura
Ne zaman toprağım çoraklaştıysa
Damla damla özsuyumla emzirdim
Irgatı ben oldum nefis ağanın
Mal da yalan mülk de yalan vesselam.

KAŞIDIKÇA KANAR HATIRALAR

Kendine geç kaldın benden geçmedin
Habersiz değildin yoldan yolaktan
Saçlarına yağın karı görmedin
Derin yara aldın ince yanından
Camdan dostlarınla yarenlik ettin
Kaşıldın kanattın hatıraları.

BAYRAM MESAJI

Kalbin hangi tařtan oyulmuř böyle
Yağmur dokunmuyor gl iřlemiyor
Ksknsen dargınsan bir çift söz söyle
Korkma cinayeti dil iřlemiyor.

İNSAN ÇARŞISI

İnsan çarşısını alt üst eyledim
Gönül ahbablarım bezirgân olmuş
İçi boş sözlerden vitrin yapmışlar
Değişmiş şemali alışverişin.

HAL BEYANI

Hangi dostun candan hangisi camdan
Düşmeyince kolay kolay seçilmez.

Yüzünden halini okumayanın
Şerbeti sirkeye çalar içilmez.

Sen dam dersin o mertekten bahseder
Hevadan hevesten söze geçilmez.

Gönül tarlasını pıtırak saran
İnsan kapısından gelip geçilmez.

Gönlünün gözüyle gözbebeğine
Bakmayana sıkıntılar açılmaz.

Aşkî sinesinde saklayanlara
Teneşir kurulmaz kefen biçilmez.

